

Art.	Directiva 2001/24/CE privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit	Art.	Proiect de lege privind piețele de instrumente financiare
Art. 1 alin. (1)	Prezenta directivă se aplică instituțiilor de credit și sucursalelor acestora înființate în statele membre, altele decât cele în care au sediul statutar, astfel cum sunt definite la articolul 1 punctele (1) și (3) din Directiva 2000/12/CE, sub rezerva condițiilor și scutirilor prevăzute la articolul 2 alineatul (3) din directiva menționată anterior.		Nu necesită transpunere.
Art. 1 alin. (2)	Dispozițiile prezentei directive cu privire la sucursalele unei instituții de credit care are sediul statutar în afara Comunității se aplică numai dacă instituția are sucursale în cel puțin două state membre ale Comunității.	Art. 209 alin. (1)	În cazul în care o firmă de investiții dintr-un stat terț mai are deschise sucursale cel puțin într-un alt stat membru, tribunalul competent, prin intermediul A.S.F., informează de îndată autoritățile competente din celelalte state membre gazdă în care își desfășoară activitatea asupra aplicării măsurii reorganizării în privința sucursalei din România, inclusiv asupra efectelor practice pe care o astfel de procedură le poate avea. În situația în care nu este posibilă informarea înainte de pronunțarea hotărârii, aceasta se realizează imediat după aceea.
Art. 1 alin. (3)	Prezenta directivă se aplică, de asemenea, firmelor de investiții în sensul articolului 4 alineatul (1) punctul 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului și sucursalelor acestora situate în state membre, altele decât acelea în care își au sediul central.	Art. 202 Art. 203 alin. (2)	Prezentul capitol stabilește regulile în domeniul raporturilor de drept internațional privat aplicabile reorganizării și falimentului S.S.I.F., sucursalelor acestora situate în state membre, altele decât cele în care își au sediul central, sucursalelor din România ale firmelor de investiții din state membre, precum și sucursalelor din România ale firmelor de investiții din țări terțe. În sensul prezentului capitol, termenii <i>S.S.I.F.</i> și <i>firmă de investiții</i> au înțelesul prevăzut la art. 4 alin. (1) pct. 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
Art. 1 alin. (4)	În caz de aplicare a instrumentelor de rezoluție și de exercitare a competențelor de rezoluție prevăzute în Directiva 2014/59/UE a Parlamentului European și a		Nu necesită transpunere. Transpus în Legea nr. 312/2015. Se aplică exclusiv în situațiile în care se aplică Legea nr. 312/2015.

Art.	Directiva 2001/24/CE privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit	Art.	Proiect de lege privind piețele de instrumente financiare
	<p>Consiliului ⁽⁹⁾, prezenta directivă se aplică totodată instituțiilor financiare, societăților și întreprinderilor-mamă care se încadrează în domeniul de aplicare al Directivei 2014/59/UE.</p>	<p>Art. 576 alin. (1) Legea nr. 312/2015</p> <p>Art.623 Legea nr. 312/2015</p>	<p>Următoarele dispoziții ale prezentei legi se aplică în mod corespunzător firmelor de investiții prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. a) în condițiile prevăzute la:</p> <p>a) art. 8-259 și art. 268-529; b) art. 618-628; c) art. 633-635 și art. 638; d) secțiunile A, B și C din anexă.</p> <p>Dispozițiile art. 618-622 se aplică în mod corespunzător și instituțiilor financiare, societăților și întreprinderilor-mamă, persoane juridice române, prevăzute la art. 3 alin. (1) lit. c), în cazul în care Banca Națională a României decide cu privire la aplicarea unor instrumente de rezoluție și la exercitarea unor competențe de rezoluție potrivit prezentei legi.</p>
<p>Art. 1 alin. (5)</p>	<p>Articolele 4 și 7 din prezenta directivă nu se aplică în cazul în care se aplică articolul 83 din Directiva 2014/59/UE.</p>	<p>Art. 576 alin. (1) Legea nr. 312/2015</p> <p>Art. 620 Legea nr.</p>	<p>Nu necesită transpunere. Transpus în Legea nr. 312/2015. Se aplică exclusiv în situațiile în care se aplică Legea nr. 312/2015.</p> <p>Următoarele dispoziții ale prezentei legi se aplică în mod corespunzător firmelor de investiții prevăzute la art. 1 alin. (1) lit. a) în condițiile prevăzute la:</p> <p>a) art. 8-259 și art. 268-529; b) art. 618-628; c) art. 633-635 și art. 638; d) secțiunile A, B și C din anexă.</p> <p>Deosebit de îndeplinirea formalităților de publicare prevăzute la art. 619, Banca Națională a României asigură</p>

Art.	Directiva 2001/24/CE privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit	Art.	Proiect de lege privind piețele de instrumente financiare
		312/2015	notificarea deciziei adoptate potrivit art. 618, în condițiile și modalitățile prevăzute la art. 443-447.
Art. 1 alin. (6)	Articolul 33 din prezenta directivă nu se aplică în cazul în care se aplică articolul 84 din Directiva 2014/59/UE.		Nu necesită transpunere. În cazul entităților cărora li se aplică Legea nr. 312/2015, singura procedură de reorganizare este rezoluția. Dispoziții privind confidențialitatea: art.448-452 din Legea nr. 312/2015.
Art. 2	În sensul prezentei directive:	Art. 203 alin. (1)	În sensul prezentului capitol, termenii și expresiile au următoarele semnificații:
Art. 2	— „stat membru de origine” înseamnă stat membru de origine astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 43 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;	Art. 3 alin. (1) pct. 77 lit. a)	<i>stat membru de origine:</i> a) pentru o firmă de investiții: (i) România - în cazul S.S.I.F.; (ii) statul membru în care este situat sediul său principal - în cazul firmelor de investiții din alte state membre, pentru situația în care este vorba despre o persoană fizică; (iii) statul membru în care este situat sediul său social - în cazul firmelor de investiții din alte state membre, pentru situația în care este vorba despre o persoană juridică; (iv) statul membru în care este situat sediul său principal - în cazul în care, în conformitate cu dreptul său intern, aceasta nu are sediu social;
Art. 2	— „stat membru gazdă” înseamnă stat membru gazdă astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 44 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;	Art. 3 alin. (1) pct. 76	<i>stat membru gazdă</i> - statul membru, altul decât statul membru de origine, în care o firmă de investiții deține o sucursală sau furnizează servicii de investiții și/sau desfășoară activități de investiții ori statul membru în care o piață reglementată pune la dispoziție mecanisme adecvate pentru a permite membrilor sau participanților stabiliți în acest stat membru să participe la tranzacționare de la distanță în cadrul sistemului său;

	Directiva 2001/24/CE privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit	Art.	Proiect de lege privind piețele de instrumente financiare
Art. 2	— „sucursală” înseamnă o sucursală astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 17 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013;	Art. 3 alin. (1) pct.78	<i>sucursală</i> - loc de desfășurare a activității, altul decât sediul principal, care face parte dintr-o firmă de investiții, care nu are personalitate juridică și care furnizează servicii de investiții și/sau desfășoară activități de investiții și care poate, de asemenea, furniza servicii auxiliare pentru care firma de investiții a obținut o autorizație; toate locurile de desfășurare a activității stabilite în același stat membru de o firmă de investiții al cărei sediu se află într-un alt stat membru sunt considerate ca fiind o singură sucursală;
Art. 2	— „autoritate competentă” înseamnă o autoritate competentă astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 40 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau o autoritate de rezoluție în sensul articolului 2 alineatul (1) punctul 18 din Directiva 2014/59/UE în ceea ce privește măsurile de reorganizare luate în temeiul directivei respective;	Art. 203 alin. (1) pct. 2	<i>autoritate competentă</i> - o autoritate competentă, astfel cum este definită la art. 4 alin. (1) pct. 40 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 sau o autoritate de rezoluție în înțelesul art. 2 alin. (1) pct. 6 din Legea nr. 312/2015 în ceea ce privește măsurile de reorganizare adoptate potrivit prevederilor acestei legi;
Art. 2	— „administrator” înseamnă orice persoană sau organ numit de autoritățile administrative sau judiciare, a cărui sarcină este să administreze măsuri de reorganizare;	Art. 203 alin. (1) pct. 1	<i>administrator</i> - persoana desemnată ori organismul desemnat de autoritățile administrative sau judiciare pentru a administra măsurile de reorganizare;
Art. 2	— „autorități administrative sau judiciare” înseamnă autoritățile administrative sau judiciare ale statelor membre care sunt competente în materie de măsuri de reorganizare și proceduri de lichidare;	Art. 203 alin. (1) pct. 3	<i>autorități administrative sau judiciare</i> - autoritățile stabilite potrivit legii naționale, care decid cu privire la luarea măsurilor de reorganizare sau de începere a procedurilor de lichidare;
Art. 2	— „măsuri de reorganizare” înseamnă măsuri destinate menținerii sau restabilirii situației financiare a unei instituții de credit sau a unei firme de investiții astfel cum sunt definite la articolul 4 alineatul (1) punctul 2 din Regulamentul (UE) nr. 575/2013 și care ar putea afecta drepturile preexistente ale unor terți, inclusiv măsuri care implică posibilitatea unei suspendări a plăților, a unei	Art. 203 alin. (1) pct. 6	<i>măsuri de reorganizare</i> - măsurile adoptate de autoritățile administrative sau judiciare, destinate să mențină ori să restabilească situația financiară a unei S.S.I.F. sau a unei firme de investiții și care ar putea afecta drepturile preexistente ale unor terți, inclusiv măsurile care implică posibilitatea unei suspendări a plăților, a unei suspendări a măsurilor de executare sau a unei reduceri a creanțelor;

Art.	Directiva 2001/24/CE privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit	Art.	Proiect de lege privind piețele de instrumente financiare
	suspendări a măsurilor de executare sau a unei reduceri a creanțelor; aceste măsuri includ aplicarea instrumentelor de rezoluție și exercitarea competențelor de rezoluție prevăzute în Directiva 2014/59/UE;		persoanele care sunt implicate în activitatea internă a firmelor de investiții, administratorii și acționarii nu sunt considerați terți. Pentru S.S.I.F. prevăzute la art. 2 alin. (1) pct. 3 din Legea nr. 312/2015, măsurile de reorganizare includ aplicarea instrumentelor de rezoluție și exercitarea competențelor de rezoluție prevăzute în Legea nr. 312/2015;
Art. 2	— „lichidator” înseamnă orice persoană sau organism numit de autoritățile administrative sau judiciare a cărui sarcină este să administreze proceduri de lichidare;	Art. 203 alin. (1) pct. 5	<i>lichidator</i> - persoana desemnată ori organismul desemnat de autoritățile administrative sau judiciare pentru a administra procedurile de lichidare;
Art. 2	— „proceduri de lichidare” înseamnă proceduri colective deschise și controlate de autoritățile administrative sau judiciare ale statelor membre, cu scopul de a lichida bunuri sub supravegherea acelor autorități, inclusiv când procedurile sunt încheiate printr-un concordat sau o altă măsură similară;	Art. 203 alin. (1) pct. 7	<i>procedura de lichidare</i> - procedura colectivă inițiată și controlată de autoritățile administrative sau judiciare cu scopul de a valorifica active sub supravegherea acestor autorități, inclusiv în cazul în care procedura se încheie printr-un concordat sau altă măsură similară;
Art. 2	— „piață reglementată” înseamnă o piață reglementată astfel cum este definită la articolul 4 alineatul (1) punctul 21 din Directiva 2014/65/UE a Parlamentului European și a Consiliului;	Art. 3 alin. (1) pct. 60	<i>piață reglementată</i> - sistem multilateral, operat și/sau administrat de un operator de piață, care asigură sau facilitează reunirea, în cadrul sistemului și în conformitate cu regulile sale nediscreționare, a unor interese multiple de vânzare și cumpărare de instrumente financiare ale unor terțe părți, într-un mod care conduce la încheierea de contracte cu instrumente financiare admise la tranzacționare pe baza normelor și/sau a sistemelor sale și care este autorizat și funcționează în mod regulat și în conformitate cu titlul III;
Art. 2	- „instrument” înseamnă un instrument financiar astfel cum este definit la articolul 4 alineatul (1) punctul 50 litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.	Art. 203 alin. (1) pct. 4	<i>instrument</i> - un instrument financiar astfel cum este definit la art. 4 alin. (1) pct. 50 lit. (b) din Regulamentul (UE) nr. 575/2013.
Art. 3	Autoritățile administrative sau judiciare ale statului membru	Art. 204	Tribunalul competent potrivit prevederilor art. 41 din Legea

	Directiva 2001/24/CE privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit	Art.	Proiect de lege privind piețele de instrumente financiare
alin. (1)	de origine sunt singurele competente să decidă cu privire la punerea în aplicare a uneia sau mai multor măsuri de reorganizare într-o instituție de credit, inclusiv în sucursalele stabilite în alte state membre.	alin. (1)	nr. 85/2014 este singura autoritate care poate să decidă cu privire la aplicarea măsurii de reorganizare cu privire la o S.S.I.F., inclusiv la sucursalele acesteia stabilite în alte state membre.
Art. 3 alin. (2)	Măsurile de reorganizare se aplică în conformitate cu actele cu putere de lege, normele administrative și procedurile aplicabile în statul membru de origine, cu excepția cazului în care prezenta directivă prevede altfel. Acestea produc efecte, în conformitate cu legislația statelor membre, în întreaga Comunitate, fără alte formalități, inclusiv față de terții din alte state membre, chiar dacă normele statului membru gazdă care le sunt aplicabile nu prevăd asemenea măsuri sau supun punerea lor în aplicare unor condiții care nu sunt îndeplinite. Măsurile de reorganizare produc efecte în întreaga Comunitate din momentul în care produc efecte în statul membru în care au fost luate.	Art. 204 alin. (2) Art. 204 alin. (3)	Hotărârea tribunalului competent pronunțată potrivit alin. (1) se aplică fără alte formalități și produce efecte în întreaga Uniune Europeană din momentul în care aceasta produce efecte în România. (3) Aplicarea măsurilor de reorganizare potrivit alin. (1) este guvernată de legea română. Aplicarea măsurilor de reorganizare potrivit alin. (1) este guvernată de legea română.
Art. 4	Autoritățile administrative sau judiciare ale statului membru de origine trebuie să informeze fără întârziere, prin orice mijloace disponibile, autoritățile competente ale statului membru gazdă cu privire la decizia lor de a adopta orice măsură de reorganizare, inclusiv efectele concrete pe care o astfel de măsură le poate avea, dacă este posibil, înainte de a fi adoptată sau, în caz contrar, imediat după aceea. Informațiile trebuie comunicate de către autoritățile competente ale statului membru de origine.	Art. 204 alin. (4)	Tribunalul competent va informa de îndată, prin intermediul A.S.F., autoritățile competente din statele membre gazdă asupra deciziei de a aplica măsuri de reorganizare, inclusiv asupra efectelor practice pe care o astfel de procedură le poate avea. În situația în care nu este posibilă informarea înainte de pronunțarea hotărârii, aceasta va fi făcută imediat după aceea.
Art. 5	În cazul în care autoritățile administrative sau judiciare ale statului membru gazdă consideră necesară punerea în aplicare pe teritoriul lor a uneia sau a mai multor măsuri de reorganizare, acestea trebuie să informeze autoritățile	Art. 205	Dacă în ceea ce privește o firmă de investiții din alt stat membru, care are sucursale stabilite în România, tribunalul competent consideră necesară punerea în aplicare a măsurii reorganizării pe teritoriul României, acesta informează în

Art.	Directiva 2001/24/CE privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit	Art.	Proiect de lege privind piețele de instrumente financiare
	competente ale statului membru de origine. Informațiile trebuie comunicate de către autoritățile competente ale statului membru gazdă.		acest sens, prin intermediul A.S.F., autoritatea competentă din statul membru de origine.
Art. 6 alin. (1)	În cazul în care punerea în aplicare a măsurilor de reorganizare decise în temeiul articolului 3 alineatele (1) și (2) poate afecta drepturile terților într-un stat membru gazdă și dacă este posibilă o cale de atac în statul membru de origine împotriva deciziei prin care se impune măsura, autoritățile administrative sau judiciare ale statului membru de origine, administratorul sau orice altă persoană abilitată să facă acest lucru în statul membru de origine publică un extras din decizie în <i>Jurnalul Oficial al Comunităților Europene</i> și în două ziare de circulație națională din fiecare stat membru gazdă, în special cu scopul de a facilita exercitarea dreptului la calea de atac în timp util.	Art. 206 alin. (1)	În cazul pronunțării unei hotărâri potrivit art. 204 alin. (1) de aplicare a măsurii de reorganizare cu privire la o S.S.I.F. sau la o sucursală a acesteia, care poate afecta drepturile terților din statul membru gazdă, judecătorul-sindic va lua de îndată măsurile necesare pentru publicarea unui extras din hotărârea respectivă în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> , prin transmiterea acestuia, prin mijloacele cele mai adecvate, către Oficiul pentru Publicații Oficiale ale Uniunii Europene, precum și în două ziare de circulație națională pe teritoriul fiecărui stat membru gazdă.
Art. 6 alin. (2)	Extrasul din decizia prevăzută la alineatul (1) trebuie trimis cât mai curând posibil, prin mijloacele cele mai potrivite, Oficiului pentru Publicații Oficiale al Comunităților Europene și, de asemenea, celor două ziare de circulație națională din fiecare stat membru gazdă.		Nu necesită transpunere.
Art. 6 alin. (3)	Oficiul pentru Publicații Oficiale al Comunităților Europene publică extrasul în termen de cel mult 12 zile de la expediere.		
Art. 6 alin. (4)	Extrasul din decizia care urmează să fie publicată trebuie să specifice, în limba sau în limbile oficiale ale statelor membre în cauză, în special obiectul și baza legală a deciziei adoptate, termenele de exercitare a căilor de atac, indicând cu precizie și claritate data expirării acestor termene și adresa completă a autorităților sau instanței competente să judece	Art. 206 alin. (2)	Extrasul din hotărârea prevăzută la alin. (1) trebuie să specifice, în limba oficială a fiecărui stat membru gazdă, sau după caz, în limbile oficiale ale acestuia, în special obiectul și temeiul legal ale deciziei luate, termenul de exercitare a căilor de contestare, indicând cu precizie și claritate data expirării acestui termen, și instanța de judecată

	Directiva 2001/24/CE privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit	Art.	Proiect de lege privind piețele de instrumente financiare
	calea de atac.		la care hotărârea poate fi contestată, cu indicarea adresei acesteia.
Art. 6 alin. (5)	Măsurile de reorganizare se aplică indiferent de măsurile prevăzute la alineatele (1)-(3) și își produc toate efectele față de creditorii, cu excepția cazului în care autoritățile administrative sau judiciare ale statului membru de origine sau legislația acelui stat, care reglementează aceste măsuri, prevăd altfel.	Art. 206 alin. (3)	Neîndeplinirea formalităților de publicare prevăzute la alin. (1) și (2) nu împiedică aplicarea măsurilor de reorganizare, inclusiv în ceea ce privește producerea de efecte față de creditorii.
Art. 7 alin. (1)	În cazul în care legislația statului membru de origine impune declararea unei creanțe în vederea recunoașterii sale sau prevede notificarea obligatorie a măsurii creditorilor care au domiciliul, reședința obișnuită sau sediul statutar în acel stat, autoritățile administrative sau judiciare ale statului membru de origine trebuie să informeze de asemenea creditorii cunoscuți care au domiciliul, reședința obișnuită sau sediul statutar în alte state membre, în conformitate cu procedurile prevăzute la articolele 14 și 17 alineatul (1).	Art. 207 alin. (1) Art. 207 alin. (2) Art. 207 alin. (3)	După deschiderea procedurii reorganizării unei S.S.I.F. având sucursale deschise în alte state membre, administratorul judiciar îi va informa de îndată și în mod individual pe creditorii cunoscuți care au reședința obișnuită, domiciliul ori sediul social în celelalte state membre. Informarea, sub forma unei notificări scrise, trebuie să se refere, în special, la termenele-limită, sancțiunile prevăzute pentru nerespectarea acestor termene și cerințele legale pentru luarea în considerare a creanțelor, instanța competentă care trebuie să înregistreze cererile de admitere a acestora sau observații în legătură cu aceste creanțe, precum și cu celelalte măsuri ori proceduri prevăzute. Notificarea va indica și dacă creanțele preferențiale sau cele pentru care au fost constituite cauze de preferință sunt sau nu sunt supuse verificării. Informațiile prevăzute la alin. (1) și (2) se furnizează în limba română. În acest scop, se utilizează formulare care vor avea, în toate limbile oficiale ale Uniunii Europene, titlul „Invitație de declarare a unei creanțe. Termene care

Art.	Directiva 2001/24/CE privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit	Art.	Proiect de lege privind piețele de instrumente financiare
			<i>trebuie respectate</i> ”, respectiv titlul „ <i>Invitație de prezentare a observațiilor cu privire la o creanță. Termene care trebuie respectate</i> ”.
Art. 7 alin. (2)	În cazul în care legislația statului membru de origine prevede dreptul creditorilor care au domiciliul, reședința obișnuită sau sediul statutar în acel stat să își declare creanțele sau să prezinte observații cu privire la creanțele lor, creditorii care au domiciliul, reședința obișnuită sau sediul statutar în alte state membre trebuie să beneficieze de același drept în conformitate cu procedurile prevăzute la articolele 16 și 17 alineatul (2).	Art. 208 alin. (1) Art. 208 alin. (2) Art. 208 alin. (3)	Orice creditor al S.S.I.F. debitoare, având domiciliul/reședința sau, după caz, sediul social într-un alt stat membru decât România, inclusiv autoritățile publice, are dreptul să își declare creanțele sau să formuleze observații scrise în legătură cu creanțele sale asupra S.S.I.F., care vor fi adresate lichidatorului judiciar. Declarația de creanțe sau, după caz, observațiile formulate pot fi înaintate în limba oficială sau în una din limbile oficiale ale aceluia stat membru, dar trebuie să poarte mențiunea în limba română: „ <i>Cerere de admitere a creanțelor//Declarație de creanțe</i> ” sau, după caz, „ <i>Observații privind creanțele</i> ”. Creanțele creditorilor având domiciliul/reședința sau, după caz, sediul social în afara teritoriului României vor fi tratate în același mod și vor avea același rang de prioritate ca și creanțele de aceeași natură ale creditorilor având domiciliul/reședința sau, după caz, sediul social pe teritoriul României. Creditorii care își exercită dreptul prevăzut la alin. (1) vor transmite copii de pe actele care atestă creanțele lor, dacă există, și vor indica natura creanței, data la care aceasta a luat naștere și valoarea acesteia, dacă există cauze de preferință și alte asemenea drepturi în legătură cu creanțele

	Directiva 2001/24/CE privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit	Art.	Proiect de lege privind piețele de instrumente financiare
		Art. 208 alin. (4)	<p>respective și care sunt bunurile asupra cărora au fost constituite astfel de drepturi de preferință.</p> <p>La solicitarea lichidatorului judiciar, creditorii trebuie să furnizeze și traducerea în limba română a „<i>Declarației de creanțe</i>” sau, după caz, a „<i>Observațiilor privind creanțele</i>” și a documentelor prezentate.</p>
Art. 8 alin. (1)	<p>Autoritățile administrative sau judiciare din statul membru gazdă al sucursalei unei instituții de credit cu sediul statutar în afara Comunității trebuie să informeze fără întârziere, prin orice mijloace disponibile, autoritățile competente ale celorlalte state membre gazdă în care instituția a înființat sucursale, care sunt incluse pe lista menționată la articolul 11 din Directiva 2000/12/CE și publicată în fiecare an în <i>Jurnalul Oficial al Comunităților Europene</i>, cu privire la decizia de a adopta orice măsură de reorganizare, inclusiv efectele concrete pe care le poate avea măsura respectivă, dacă este posibil, înainte de adoptarea ei sau, în caz contrar, imediat după aceea. Informația este comunicată de către autoritățile competente ale statului membru gazdă ale cărui autorități administrative sau judiciare decid aplicarea măsurii.</p>	Art. 209 alin. (1)	<p>În cazul în care o firmă de investiții dintr-un stat terț mai are deschise sucursale cel puțin într-un alt stat membru, tribunalul competent, prin intermediul A.S.F., informează de îndată autoritățile competente din celelalte state membre gazdă în care își desfășoară activitatea asupra aplicării măsurii reorganizării în privința sucursalei din România, inclusiv asupra efectelor practice pe care o astfel de procedură le poate avea. În situația în care nu este posibilă informarea înainte de pronunțarea hotărârii, aceasta se realizează imediat după aceea.</p>
Art. 8 alin. (2)	<p>Autoritățile administrative sau judiciare menționate la alineatul (1) se străduiesc să își coordoneze acțiunile.</p>	Art. 209 alin. (2)	<p>Autoritățile administrative sau judiciare prevăzute la alin. (1) depun toate eforturile să își coordoneze acțiunile.</p>
Art. 9 alin. (1)	<p>Autoritățile administrative sau judiciare ale statului membru de origine responsabile cu lichidarea sunt singurele abilitate să decidă deschiderea unei proceduri de lichidare privind o instituție de credit, inclusiv pentru sucursalele stabilite în alte</p>	Art. 210 alin. (1)	<p>Tribunalul competent potrivit prevederilor art. 41 din Legea nr. 85/2014 este singura autoritate care poate să decidă deschiderea procedurii falimentului cu privire la o S.S.I.F., inclusiv asupra sucursalelor acesteia stabilite în alte state</p>

Art.	Directiva 2001/24/CE privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit	Art.	Proiect de lege privind piețele de instrumente financiare
	<p>state membre.</p> <p>O decizie de deschidere a procedurii de lichidare, adoptată de către autoritatea administrativă sau judiciară a statului membru de origine, trebuie recunoscută, fără alte formalități, pe teritoriul tuturor celorlalte state membre și își produce efectele în aceste state membre în momentul în care produce efecte și în statul membru în care este deschisă procedura.</p>	Art. 210 alin. (2)	<p>membre.</p> <p>Hotărârea de deschidere a procedurii falimentului, pronunțată potrivit alin. (1), este recunoscută, fără alte formalități, pe teritoriul tuturor celorlalte state membre și produce efecte în aceste state membre de la data de la care produce efecte pe teritoriul României.</p>
Art. 9 alin. (2)	<p>Autoritățile administrative sau judiciare ale statului membru de origine trebuie să informeze fără întârziere, prin orice mijloace disponibile, autoritățile competente ale statului membru gazdă cu privire la decizia de deschidere a unei proceduri de lichidare, inclusiv cu privire la efectele concrete pe care le poate avea această procedură, dacă este posibil, înainte de deschiderea sa sau, în caz contrar, imediat după aceea. Informația trebuie comunicată de autoritățile competente ale statului membru de origine.</p>	Art. 210 alin. (3)	<p>Tribunalul competent va informa de îndată, prin intermediul A.S.F., autoritatea competentă a statului membru gazdă cu privire la decizia de deschidere a procedurii falimentului împotriva unei S.S.I.F., inclusiv cu privire la efectele practice pe care o astfel de procedură le poate avea. În situația în care nu este posibilă informarea înainte de pronunțarea hotărârii, aceasta va fi făcută imediat după aceea.</p>
Art. 10 alin. (1) Art. 10 alin. (2)	<p>O instituție de credit trebuie lichidată în conformitate cu actele cu putere de lege, normele administrative și procedurile aplicabile în statul membru de origine, cu excepția cazului în care prezenta directivă prevede altfel.</p> <p>Legea statului membru de origine trebuie să determine în special:</p> <p>(a) bunurile supuse administrării și tratamentul bunurilor dobândite de instituția de credit după deschiderea procedurii de lichidare;</p> <p>(b) competențele instituției de credit și ale lichidatorului;</p> <p>(c) condițiile în care poate fi invocată compensarea;</p> <p>(d) efectele procedurii de lichidare asupra contractelor</p>	Art. 211 alin. (1)	<p>Deschiderea procedurii falimentului cu privire la o S.S.I.F. și la succursalele acesteia stabilite în alte state membre este guvernată de legea română în ceea ce privește regimul și aplicarea procedurii falimentului, inclusiv cu privire la:</p> <p>a) bunurile care fac obiectul procedurii falimentului și regimul bunurilor dobândite de S.S.I.F. după deschiderea procedurii;</p> <p>b) atribuțiile S.S.I.F. și ale lichidatorului judiciar;</p> <p>c) condițiile în care poate fi invocată compensarea legală;</p> <p>d) efectele procedurii falimentului asupra contractelor în derulare în care este parte S.S.I.F.;</p> <p>e) efectele procedurii falimentului asupra procedurilor individuale de executare silită promovate de creditori, cu</p>

	Directiva 2001/24/CE privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit	Art.	Proiect de lege privind piețele de instrumente financiare
	<p>curente la care este parte instituția de credit;</p> <p>(e) efectele procedurii de lichidare asupra procedurilor individuale ale creditorilor, cu excepția proceselor pe rol, după cum se prevede la articolul 32;</p> <p>(f) creanțele care sunt declarate ca parte a pasivului instituției de credit și tratamentul creanțelor care se nasc după deschiderea procedurii de lichidare;</p> <p>(g) normele care reglementează declararea, verificarea și admiterea creanțelor;</p> <p>(h) normele care reglementează distribuirea a ceea ce rezultă în urma lichidării bunurilor, rangul creanțelor și drepturile creditorilor care au obținut o reparare parțială după deschiderea procedurii de lichidare în temeiul unui drept real sau ca efect al unei compensații;</p> <p>(i) condițiile și efectele închiderii procedurii de lichidare, în special prin concordat;</p> <p>(j) drepturile creditorilor după închiderea procedurii de lichidare;</p> <p>(k) cine va suporta costurile și cheltuielile apărute în cursul procedurii de lichidare;</p> <p>(l) normele privind nulitatea, anularea sau inopozabilitatea actelor prejudiciabile masei creditorilor.</p>		<p>excepția proceselor aflate pe rolul instanțelor din alte state membre, caz în care se aplică dispozițiile alin. (2);</p> <p>f) creanțele care trebuie să fie declarate asupra S.S.I.F. și regimul creanțelor care iau naștere după deschiderea procedurii falimentului;</p> <p>g) regulile privind declararea, verificarea și admiterea creanțelor;</p> <p>h) regulile privind distribuirea veniturilor obținute din realizarea activelor, ordinea de prioritate a achitării creanțelor și drepturile creditorilor care au obținut o plată parțială după deschiderea procedurii falimentului în temeiul unui drept real sau prin invocarea compensării legale;</p> <p>i) condițiile și efectele închiderii procedurii falimentului;</p> <p>j) drepturile creditorilor după închiderea procedurii falimentului;</p> <p>k) cine suportă costurile și cheltuielile aferente procedurii falimentului;</p> <p>l) regulile privind nulitatea, anularea sau inopozabilitatea actelor juridice care prejudiciază drepturile tuturor creditorilor.</p>
<p>Art. 11 alin. (1)</p>	<p>Autoritățile competente ale statului membru de origine trebuie consultate, în cea mai adecvată formă, înainte de luarea oricărei decizii de lichidare voluntară de către organele statutare ale unei instituții de credit.</p>	<p>Art. 212 alin. (1)</p> <p>Art. 212 alin. (2)</p>	<p>Organele statutare desemnate de S.S.I.F. conform actului constitutiv al acesteia, pot renunța la autorizație, hotărând lichidarea acesteia.</p> <p>Lichidarea la inițiativa organului statutar este permisă numai în cazul în care S.S.I.F. nu se află în vreuna dintre situațiile de insolvență prevăzute de lege pentru declanșarea falimentului.</p>

Art.	Directiva 2001/24/CE privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit	Art.	Proiect de lege privind piețele de instrumente financiare
		Art. 212 alin. (3)	S.S.I.F. va comunica A.S.F. hotărârea organului statutar al acesteia privind dizolvarea și lichidarea entității autorizate, însoțită cel puțin de un plan de lichidare a activului și de stingere a pasivului, care să asigure plata integrală a creanțelor.
		Art. 212 alin. (4)	Pe baza evaluării planului de lichidare, A.S.F. aprobă dizolvarea și lichidarea S.S.I.F., dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alin. (2) și (3), confirmând, în acest sens, încetarea valabilității autorizației.
Art. 11 alin. (2)	Lichidarea voluntară a unei instituții de credit nu împiedică adoptarea unei măsuri de reorganizare sau deschiderea unei proceduri de lichidare.	Art. 212 alin. (5)	Lichidarea S.S.I.F. la inițiativa organului statutar al acesteia nu împiedică adoptarea unei măsuri de reorganizare sau declanșarea procedurii falimentului.
Art. 12 alin. (1)	În cazul în care se decide deschiderea unei proceduri de lichidare, față de o instituție de credit, în absența sau după eșecul măsurilor de reorganizare, autorizația instituției se retrage cu respectarea, în special, a procedurii prevăzute la articolul 22 alineatul (9) din Directiva 2000/12/CE.	Art. 213 alin. (1)	Hotărârea de deschidere a procedurii falimentului unei S.S.I.F. având sucursale deschise în alte state membre are drept consecință retragerea de către A.S.F., a autorizației de funcționare a S.S.I.F. debitoare, dacă această măsură nu s-a dispus anterior pronunțării hotărârii.
Art. 12 alin. (2)	Retragerea autorizației prevăzute la alineatul (1) nu împiedică persoana sau persoanele însărcinate cu lichidarea să continue anumite activități ale instituției de credit, în măsura în care este necesar sau corespunzător nevoilor lichidării. Statul membru de origine poate prevedea ca astfel de activități să se desfășoare cu acordul și sub supravegherea autorităților competente ale statului membru respectiv.	Art. 213 alin.(2)	Lichidatorul judiciar va publica hotărârea judecătorului-sindic în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, precum și în cel puțin două ziare de circulație națională. Odată cu publicarea, va comunica hotărârea autorității competente.
		Art. 213 alin.(3)	Retragerea autorizației de funcționare a unei S.S.I.F. având sucursale deschise în alte state membre nu împiedică lichidatorul judiciar sau orice altă persoană împuternicită în

	Directiva 2001/24/CE privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit	Art.	Proiect de lege privind piețele de instrumente financiare
			acest sens de către acesta să desfășoare unele dintre operațiunile S.S.I.F. debitoare, în măsura în care acest lucru este necesar sau adecvat, în scopul finalizării procedurii de faliment. Aceste operațiuni se vor putea desfășura numai cu avizul prealabil al A.S.F.
Art. 13	Lichidatorii sau orice autoritate administrativă sau judiciară trebuie să anunțe decizia de a deschide procedura de lichidare prin publicarea unui extras din decizia de lichidare în <i>Jurnalul Oficial al Comunităților Europene</i> și în cel puțin două ziare de circulație națională din fiecare dintre statele membre gazdă.	Art. 214	Judecătorul-sindic va lua de îndată măsurile necesare pentru publicarea unui extras în limba română din hotărârea de deschidere a procedurii falimentului în <i>Jurnalul Oficial al Uniunii Europene</i> și în două ziare de circulație națională din fiecare stat membru gazdă.
Art. 14 alin.(1)	În cazul în care este deschisă o procedură de lichidare, autoritatea administrativă sau judiciară a statului membru de origine sau lichidatorul trebuie să informeze fără întârziere și individual, creditorii cunoscuți care au domiciliul, reședința obișnuită sau sediul statutar în alte state membre, cu excepția cazurilor în care legislația statului de origine nu impune declararea creanței în vederea recunoașterii sale.	Art. 215 alin. (1)	După deschiderea procedurii falimentului unei S.S.I.F. având sucursale deschise în alte state membre, lichidatorul judiciar îi va informa de îndată și în mod individual pe creditorii cunoscuți care au reședința obișnuită, domiciliul ori sediul social în celelalte state membre.
Art. 14 alin.(2)	Informarea respectivă, furnizată prin trimiterea unei notificări, se referă în special la termenele care trebuie respectate, sancțiunile prevăzute cu privire la aceste termene, organismul sau autoritatea abilitată să accepte declararea creanțelor sau a observațiilor legate de creanțe și celelalte măsuri stabilite. O astfel de notificare trebuie să indice și dacă creditorii ale căror creanțe sunt garantate printr-un privilegiu sau o garanție reală trebuie să își declare creanța.	Art. 215 alin. (2)	Informarea, sub forma unei notificări scrise, trebuie să se refere, în special, la termenele-limită, sancțiunile prevăzute pentru nerespectarea acestor termene și cerințele legale pentru luarea în considerare a creanțelor, instanța competentă care trebuie să înregistreze cererile de admitere a acestora sau observații în legătură cu aceste creanțe, precum și cu celelalte măsuri ori proceduri prevăzute. Notificarea va indica și dacă creanțele preferențiale sau cele pentru care au fost constituite cauze de preferință sunt sau nu sunt supuse verificării.
		Art. 215	Informațiile prevăzute la alin. (1) și (2) se furnizează în

Art.	Directiva 2001/24/CE privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit	Art.	Proiect de lege privind piețele de instrumente financiare
		alin. (3)	limba română. În acest scop, se utilizează formulare care vor avea, în toate limbile oficiale ale Uniunii Europene, titlul „ <i>Invitație de declarare a unei creanțe. Termene care trebuie respectate</i> ”, respectiv titlul „ <i>Invitație de prezentare a observațiilor cu privire la o creanță. Termene care trebuie respectate</i> ”.
Art. 15	Persoana care execută o obligație în beneficiul unei instituții de credit fără personalitate juridică supusă unei proceduri de lichidare deschise într-un alt stat, în loc să o execute în beneficiul lichidatorului numit în cadrul acelei proceduri, este liberată dacă nu a avut cunoștință de deschiderea procedurii. Persoana care execută obligația respectivă anterior îndeplinirii măsurilor de publicitate prevăzute la articolul 13 este prezumată, până la proba contrarie, că nu a avut cunoștință de deschiderea procedurii de lichidare; executarea obligației ulterior îndeplinirii măsurilor de publicitate prevăzute la articolul 13 prezumă, până la proba contrarie, că persoana a avut cunoștință de deschiderea procedurii.	Art. 216 alin. (1) Art. 216 alin. (2)	Persoana care execută o obligație pe teritoriul României în beneficiul unei firme de investiții fără personalitate juridică supuse procedurii de insolvență deschise într-un alt stat membru, în loc să o execute în beneficiul lichidatorului judiciar desemnat în cadrul acelei proceduri, este liberată dacă nu a avut cunoștință de deschiderea procedurii. Persoana care execută obligația respectivă anterior îndeplinirii pe teritoriul României a măsurilor de publicitate similare cu cele prevăzute la art. 214 este prezumată, până la proba contrarie, că nu a avut cunoștință de deschiderea procedurii de insolvență; executarea obligației ulterior îndeplinirii măsurilor de publicitate prezumă, până la proba contrarie, că persoana a avut cunoștință de deschiderea procedurii.
Art.16 alin. (1)	Orice creditor care are domiciliul, reședința obișnuită sau sediul statutar într-un alt stat membru decât statul membru de origine, inclusiv autoritățile publice ale statelor membre, are dreptul de a declara creanțele sau de a prezenta observații scrise cu privire la creanțele sale.	Art. 217 alin. (1)	Orice creditor al S.S.I.F. debitoare, având domiciliul/reședința sau, după caz, sediul social într-un alt stat membru decât România, inclusiv autoritățile publice, are dreptul să își declare creanțele sau să formuleze observații scrise în legătură cu creanțele sale asupra S.S.I.F., care vor fi adresate lichidatorului judiciar. Declarația de creanțe sau, după caz, observațiile formulate

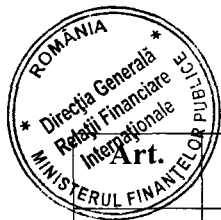

Art.	Directiva 2001/24/CE privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit	Art.	Proiect de lege privind piețele de instrumente financiare
			pot fi înaintate în limba oficială sau în una dintre limbile oficiale ale aceluia stat membru, dar trebuie să poarte mențiunea în limba română: „Cerere de admitere a creanțelor/Declarație de creanțe” sau, după caz, „Observații privind creanțele”.
Art.16 alin. (2)	Creanțele tuturor creditorilor care au domiciliul, reședința obișnuită sau sediul statutar în alte state membre decât statul membru de origine vor fi tratate în același mod și vor avea același rang ca și creanțele de natură echivalentă care ar putea fi declarate de creditori care au domiciliul, reședința obișnuită sau sediul statutar în statul membru de origine.	Art. 217 alin. (2)	Creanțele creditorilor având domiciliul/reședința sau, după caz, sediul social în afara teritoriului României vor fi tratate în același mod și vor avea același rang de prioritate ca și creanțele de aceeași natură ale creditorilor având domiciliul/reședința sau, după caz, sediul social pe teritoriul României.
Art.16 alin. (3)	Cu excepția cazurilor în care legislația statului membru de origine prevede prezentarea de observații cu privire la creanțe, creditorul trimite copii ale documentelor justificative, dacă acestea există, și indică natura creanței, data la care aceasta a luat naștere și valoarea acesteia, precum și dacă invocă pentru această creanță un privilegiu, o garanție reală sau o rezervă de proprietate și care sunt bunurile pe care garanția le acoperă.	Art. 217 alin. (3)	Creditorii care își exercită dreptul prevăzut la alin. (1) vor transmite copii de pe actele care atestă creanțele lor, dacă există, și vor indica natura creanței, data la care aceasta a luat naștere și valoarea acesteia, dacă există cauze de preferință și alte asemenea drepturi în legătură cu creanțele respective și care sunt bunurile asupra cărora au fost constituite astfel de drepturi de preferință.
Art. 17 alin. (1)	Informarea prevăzută la articolele 13 și 14 trebuie să fie furnizată în limba sau limbile oficiale ale statului membru de origine. În acest scop trebuie folosit un formular, în toate limbile oficiale ale Uniunii Europene, cu titlul „Invitație de declarare a unei creanțe. Termene care trebuie respectate” sau, în cazul în care legea statului membru de origine prevede prezentarea de observații cu privire la creanțe, titlul „Invitație de prezentare a observațiilor cu privire la o creanță. Termene care trebuie respectate”.	Art. 215 alin. (3) Art. 214	Informațiile prevăzute la alin. (1) și (2) se furnizează în limba română. În acest scop, se utilizează formulare care vor avea, în toate limbile oficiale ale Uniunii Europene, titlul „Invitație de declarare a unei creanțe. Termene care trebuie respectate”, respectiv titlul „Invitație de prezentare a observațiilor cu privire la o creanță. Termene care trebuie respectate”. Judecătorul-sindic va lua de îndată măsurile necesare pentru publicarea unui extras în limba română din hotărârea de deschidere a procedurii falimentului în Jurnalul Oficial al

	Directiva 2001/24/CE privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit	Art.	Proiect de lege privind piețele de instrumente financiare
	celorlalte state membre gazdă în care instituția de credit a înființat sucursale care figurează pe lista menționată la articolul 11 din Directiva 2000/12/CE și publicată în fiecare an în <i>Jurnalul Oficial al Comunităților Europene</i> cu privire la decizia lor de a deschide o procedură de lichidare, inclusiv cu privire la efectele concrete pe care le pot avea aceste proceduri, dacă este posibil înainte de deschidere sau, în caz contrar, imediat după aceea. Informarea este efectuată de către autoritățile competente din statul membru gazdă menționat anterior.	Art. 219 alin. (2)	poate avea această procedură, dacă hotărârea a fost dispusă cu privire la o sucursală din România a unei firme de investiții având sediul stabilit în alt stat decât un stat membru, care are deschise sucursale pe teritoriul altor state membre. Informarea se va face înainte de pronunțarea hotărârii de deschidere a procedurii sau, dacă acest lucru nu este posibil, imediat după acest moment și va menționa și faptul că autorizația de funcționare a sucursalei din România a fost retrasă.
Art. 19 alin. (2)	Autoritățile administrative sau judiciare care decid deschiderea unei proceduri de lichidare a unei sucursale a unei instituții de credit care are sediul în afara Comunității informează autoritățile competente ale celorlalte state membre gazdă despre deschiderea unei proceduri de lichidare și despre retragerea autorizației. Informarea se efectuează de către autoritățile competente din statul membru gazdă care a decis deschiderea procedurii.	Art. 219 alin. (2)	Informarea se va face înainte de pronunțarea hotărârii de deschidere a procedurii sau, dacă acest lucru nu este posibil, imediat după acest moment și va menționa și faptul că autorizația de funcționare a sucursalei din România a fost retrasă.
Art. 19 alin. (3)	Autoritățile administrative sau judiciare menționate la alineatul (1) se străduiesc să își coordoneze acțiunile. Lichidatorii eventuali se străduiesc, de asemenea, să își coordoneze acțiunile.	Art. 219 alin. (3) Art. 219 alin. (4)	Autoritățile administrative sau judiciare prevăzute la alin. (1) depun toate eforturile să își coordoneze acțiunile. Lichidatorii eventuali se străduiesc să își coordoneze acțiunile.
Art. 20	Efectele unei măsuri de reorganizare sau ale deschiderii unei proceduri de lichidare asupra: (a) contractelor și relațiilor de muncă sunt reglementate exclusiv de legea statului membru aplicabilă contractului de	Art. 220	Efectele unei măsuri de reorganizare sau ale deschiderii procedurii falimentului unei firme de investiții/ S.S.I.F. asupra anumitor contracte și drepturi sunt reglementate astfel:

Art.	Directiva 2001/24/CE privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit	Art.	Proiect de lege privind piețele de instrumente financiare
	<p>muncă;</p> <p>(b) unui contract care conferă dreptul de a folosi sau a dobândi un bun imobil sunt reglementate exclusiv de legea statului membru pe teritoriul căruia este situat acel imobil. Această lege determină dacă bunul este mobil sau imobil;</p> <p>(c) drepturilor privind un bun imobil, o navă sau o aeronavă supuse înregistrării într-un registru public sunt reglementate exclusiv de legea statului membru sub a căruia autoritate se află registrul.</p>		<p>a) contractele și relațiile de muncă sunt guvernate de legislația statului membru aplicabilă în cazul fiecărui contract de muncă;</p> <p>b) contractele prin care se dobândește dreptul de folosință sau dreptul de achiziționare a unor bunuri imobile sunt guvernate de legea statului membru pe teritoriul căruia este situat imobilul, potrivit căreia se determină și natura bunului: mobil sau imobil;</p> <p>c) drepturile asupra bunurilor imobile, navelor și aeronavelor, care sunt supuse obligației de înregistrare într-un registru public, sunt guvernate de legea statului membru sub autoritatea căruia este ținut registrul respectiv.</p>
Art. 21 alin. (1)	<p>Punerea în aplicare a măsurilor de reorganizare sau deschidere a unei proceduri de lichidare nu afectează drepturile reale ale creditorilor sau terților cu privire la bunurile corporale sau incorporale, mobile sau imobile - atât bunuri determinate, cât și ansambluri de bunuri nedeterminate a căror compunere este supusă modificării -, care aparțin instituției de credit și care sunt situate pe teritoriul altui stat membru în momentul punerii în aplicare a unor astfel de măsuri sau al deschiderii unei proceduri.</p>	Art. 221 alin. (1)	<p>Punerea în aplicare a măsurilor de reorganizare sau deschiderea procedurii falimentului cu privire la o S.S.I.F. și la sucursalele acesteia stabilite în alte state membre nu afectează drepturile reale ale creditorilor sau terțelor părți asupra bunurilor - corporale sau necorporale, mobile sau imobile, individual determinate sau determinate generic - aflate în proprietatea S.S.I.F., care, la data intrării în vigoare a hotărârii de lichidare, sunt situate pe teritoriul altor state membre.</p>
Art. 21 alin. (2)	<p>Drepturile menționate la alineatul (1) sunt în special:</p> <p>(a) dreptul de a lichida sau a impune lichidarea bunurilor și de a obține satisfacție ca urmare a procedurilor de lichidare sau venituri din bunurile respective, în special în temeiul unui gaj sau al unei ipoteci;</p> <p>(b) dreptul exclusiv de a recupera o creanță, ca efect al unui gaj sau prin cesiunea acestei creanțe cu titlu de garanție;</p> <p>(c) dreptul de a revendica bunul și de a solicita restituirea lui</p>	Art. 221 alin. (2)	<p>Drepturile prevăzute la alin. (1) se referă în special la:</p> <p>a) dreptul de a vinde sau de a dispune în alt mod de un bun și dreptul de a-i culege fructele, decurgând în special dintr-un contract de gaj sau ipotecă;</p> <p>b) dreptul de preferință la executarea bunurilor afectate unei garanții, înaintea altor titulari de drepturi asupra bunului;</p> <p>c) dreptul de urmărire a bunului în mâinile oricui s-ar găsi acesta;</p>

Art.	Directiva 2001/24/CE privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit	Art.	Proiect de lege privind piețele de instrumente financiare
	din mâinile oricărei persoane care îl deține sau îl folosește împotriva voinței părții îndreptățite; (d) dreptul real de a percepe fructele unui bun.		d) dreptul de uzufruct asupra bunului.
Art. 21 alin. (3)	Dreptul, înregistrat într-un registru public și opozabil terților, în temeiul căruia poate fi obținut un drept real în sensul alineatului (1), este considerat un drept real.	Art. 221 alin. (3)	Dreptul înregistrat într-un registru public și opozabil terților, în temeiul căruia poate fi obținut un drept real în sensul alin. (1), este considerat un drept real.
Art. 21 alin. (4)	Alineatul (1) nu împiedică acțiunile în anulare, în constatare a nulității sau a inopozabilității, prevăzute la articolul 10 alineatul (2) punctul (1).	Art. 221 alin. (4)	Prevederile alin. (1) nu împiedică acțiunile în anulare, în constatare a nulității sau a inopozabilității, prevăzute la art. 211 alin. (1) lit. l).
Art. 22 alin. (1)	Punerea în aplicare a măsurilor de reorganizare sau deschiderea unei proceduri de lichidare față de o instituție de credit care cumpără un bun nu afectează drepturile vânzătorului bazate pe o rezervă de proprietate, dacă, în momentul punerii în aplicare a unor astfel de măsuri sau al deschiderii unei astfel de proceduri, bunul se află pe teritoriul altui stat membru decât statul în care au fost puse în aplicare astfel de măsuri sau a fost deschisă o astfel de procedură.	Art. 222 alin. (1)	Punerea în aplicare a măsurilor de reorganizare sau deschiderea procedurii falimentului, în situația în care S.S.I.F. este parte într-un contract de vânzare-cumpărare a unui bun, în calitate de cumpărător, nu afectează dreptul vânzătorului decurgând dintr-o clauză prin care acesta și-a rezervat dreptul de proprietate până la un anumit termen sau până la îndeplinirea unei condiții, dacă, la data intrării în vigoare a hotărârii de lichidare, bunul este situat pe teritoriul altui stat membru.
Art. 22 alin. (2)	Punerea în aplicare a măsurilor de reorganizare sau deschiderea unei proceduri de lichidare față de o instituție de credit care vinde un bun, după predarea bunului, nu constituie un motiv de rezoluțiune sau reziliere a vânzării și nu împiedică dobândirea de către cumpărător a proprietății asupra bunului vândut, dacă, în momentul punerii în aplicare a unor astfel de măsuri sau al deschiderii unei astfel de proceduri, bunul vândut este situat pe teritoriul unui alt stat membru decât statul în care au fost puse în aplicare astfel de măsuri sau a fost deschisă o astfel de procedură.	Art. 222 alin. (2)	Punerea în aplicare a măsurilor de reorganizare sau deschiderea procedurii falimentului, în cazul în care S.S.I.F. este parte într-un contract de vânzare-cumpărare, în calitate de vânzător, nu poate constitui motiv pentru anularea sau desființarea contractului și nu afectează drepturile cumpărătorului, dacă data intrării în vigoare a hotărârii de lichidare este ulterioară livrării bunului și dacă, la acea dată, bunul era situat pe teritoriul altui stat membru.
Art. 22 alin.	Alineatele (1) și (2) nu împiedică acțiunile în anulare, în constatare a nulității sau a inopozabilității, prevăzute la	Art. 222 alin. (3)	Dispozițiile alin. (1) și (2) nu împiedică exercitarea de acțiuni în constatarea sau declararea nulității ori în

Art.	Directiva 2001/24/CE privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit	Art.	Proiect de lege privind piețele de instrumente financiare
(3)	articolul 10 alineatul (2) punctul (1).		constatarea inopozabilității actelor juridice, potrivit legii române.
Art. 23 alin. (1)	Punerea în aplicare a unor măsuri de reorganizare sau deschiderea unei proceduri de lichidare nu afectează dreptul unui creditor de a invoca compensarea creanței sale cu creanța instituției de credit, în cazul în care este permisă o asemenea compensare de către legea aplicabilă creanței instituției de credit.	Art. 223 alin. (1)	Punerea în aplicare a unor măsuri de reorganizare sau deschiderea procedurii falimentului nu afectează drepturile creditorilor de a invoca compensarea legală, atunci când legea aplicabilă contractului permite o asemenea compensare.
Art. 23 alin. (2)	Alineatul (1) nu împiedică acțiunile în anulare, în constatarea a nulității sau a inopozabilității, prevăzute la articolul 10 alineatul (2) punctul (1).	Art. 223 alin. (2)	Dispozițiile alin. (1) nu împiedică exercitarea de acțiuni în constatarea sau declararea nulității ori în constatarea inopozabilității actelor juridice, potrivit legii române.
Art. 24	Exercitarea drepturilor de proprietate asupra instrumentelor sau a altor drepturi asupra unor astfel de instrumente a căror existență sau al căror transfer presupune înregistrarea într-un registru, un cont sau un sistem de depozit centralizat deținute sau situate într-un stat membru trebuie reglementat de legea statului membru în care este deținut sau situat registrul, contul sau sistemul de depozit centralizat în care sunt înregistrate aceste drepturi.	Art. 224	Exercitarea dreptului de proprietate sau a altor drepturi asupra titlurilor de valoare, a căror existență ori transmitere este supusă înregistrării într-un registru, într-un cont sau într-un sistem centralizat de depozitare, ținut ori localizat într-un stat membru este guvernată de legea statului membru respectiv.
Art. 25	Fără a aduce atingere articolelor 68 și 71 din Directiva 2014/59/UE, acordurile de compensare intră strict sub incidența legii contractului care reglementează astfel de acorduri.	Art. 225	În cazul acordurilor de compensare (netting), legea aplicabilă este legea care guvernează contractul, dacă nu se aduce atingere prevederilor art. 400 – 405 și art. 413 – 419 din Legea nr. 312/2015.
Art. 26	Fără a aduce atingere articolelor 68 și 71 din Directiva 2014/59/UE și articolului 24 din prezenta directivă, acordurile de răscumpărare intră strict sub incidența legii contractului care reglementează astfel de acorduri.	Art. 226	Contractele de report și contractele care stau la baza tranzacțiilor desfășurate pe o piață reglementată sunt guvernate de legea aplicabilă contractelor respective, dacă nu sunt încălcate dispozițiile art. 224 și dacă nu se aduce atingere prevederilor art. 400 – 405 și art. 413 – 419 din Legea nr. 312/2015.
Art. 27	Fără a aduce atingere articolului 24, tranzacțiile efectuate în	Art. 226	Contractele de report și contractele care stau la baza

	Directiva 2001/24/CE privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit	Art.	Proiect de lege privind piețele de instrumente financiare
	cadrul unei piețe reglementate sunt reglementate exclusiv de legea aplicabilă contractului care reglementează astfel de tranzacții.		tranzacțiilor desfășurate pe o piață reglementată sunt guvernate de legea aplicabilă contractelor respective, dacă nu sunt încălcate dispozițiile art. 224 și dacă nu se aduce atingere prevederilor art. 400 – 405 și art. 413 – 419 din Legea nr. 312/2015.
Art. 28 alin. (1)	Numirea administratorului sau a lichidatorului se evidențiază printr-o copie certificată conformă cu originalul a deciziei de numire sau prin orice alt certificat emis de autoritatea administrativă sau judiciară a statului membru de origine. Poate fi necesară o traducere în limba oficială sau într-una dintre limbile oficiale ale statului membru pe teritoriul căruia lichidatorul sau administratorul dorește să acționeze. Nu este necesară nici o altă legalizare sau formalitate asemănătoare.	Art. 227 alin. (1)	Administratorul sau lichidatorul judiciar poate acționa pe teritoriul statelor membre gazdă în baza unei copii certificate de pe decizia A.S.F. sau în baza unui certificat emis de aceasta, însoțite eventual de o traducere în limba oficială sau într-una din limbile oficiale ale respectivelor state membre gazdă, fără a fi necesară legalizarea sau îndeplinirea unei alte formalități.
Art. 28 alin. (2)	Administratorii și lichidatorii sunt abilitați să își exercite pe teritoriul tuturor statelor membre toate competențele pe care sunt abilitați să le exercite pe teritoriul statului membru de origine. Aceștia pot desemna, de asemenea, persoane care să îi asiste sau, după caz, să îi reprezinte în cursul măsurii de reorganizare sau al procedurii de lichidare în statele membre gazdă și, în special, în vederea depășirii oricăror dificultăți întâlnite de creditorii din statul membru gazdă.	Art. 227 alin. (2)	Administratorul sau lichidatorul judiciar este abilitat să exercite pe teritoriul statelor membre gazdă toate competențele care îi revin potrivit legii române. Acesta poate să numească alte persoane care să îl sprijine sau, după caz, să îl reprezinte pe teritoriul acestor state, inclusiv în scopul de a acorda asistență creditorilor S.S.I.F. din statul membru gazdă pe parcursul măsurii de reorganizare sau al procedurii falimentului.
Art. 28 alin. (3)	În exercitarea competențelor sale, administratorul sau lichidatorul respectă legea statelor membre pe teritoriul căruia dorește să acționeze, în special în ceea ce privește procedurile de lichidare a bunurilor și furnizarea de informații angajaților. Aceste competențe nu pot include utilizarea forței sau dreptul de a se pronunța asupra unui litigiu sau asupra unui diferend.	Art. 227 alin. (3)	În exercitarea competențelor sale, administratorul sau lichidatorul judiciar trebuie să respecte legislația statului membru pe teritoriul căruia acționează, în special în ceea ce privește procedurile de lichidare a bunurilor și furnizarea de informații angajaților S.S.I.F. din statul membru respectiv. Administratorul special nu are dreptul de a utiliza forța și nici dreptul de a soluționa litigii ori dispute.
Art. 29 alin.	Administratorul, lichidatorul sau orice altă autoritate administrativă sau judiciară din statul membru de origine	Art. 228 alin.(1)	Judecătorul-sindic are dreptul de a solicita înregistrarea în registrul imobiliar, în registrul comerțului și în orice alt

Art.	Directiva 2001/24/CE privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit	Art.	Proiect de lege privind piețele de instrumente financiare
(1)	<p>poate solicita ca o măsură de reorganizare sau decizia de deschidere a unei proceduri de lichidare să fie înregistrate în cartea funciară, în registrul comerțului sau orice alt registru public ținut în alte state membre.</p> <p>Totuși, orice stat membru poate prevedea înregistrarea obligatorie. În acest caz, persoana sau autoritatea menționată în paragraful anterior trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a asigura această înregistrare.</p>	Art. 228 alin.(2)	<p>registru public ținut în celelalte state membre a hotărârii de adoptare a unei măsuri de reorganizare sau de deschidere a procedurii falimentului față de o S.S.I.F.</p> <p>Judecătorul-sindic va lua măsurile necesare pentru a asigura înregistrarea ori de câte ori aceasta este obligatorie, conform legii statului membru respectiv.</p>
Art. 29 alin. (2)	Costurile înregistrării sunt considerate costuri și cheltuieli ale procedurii.	Art. 228 alin.(3)	Cheltuielile de înregistrare vor fi considerate cheltuieli ale procedurii.
Art. 30 alin. (1) alin. (2)	<p>Articolul 10 nu se aplică în ceea ce privește normele privind nulitatea, anularea sau inopozabilitatea actelor prejudiciabile masei creditorilor, în cazul în care beneficiarul acestor acte dovedește că:</p> <p>— actul prejudiciabil masei creditorilor este supus legii statului membru, altul decât statul membru de origine și</p> <p>— această lege nu permite nici un mijloc de atacare a aceluia act în cazul respectiv.</p> <p>În cazul în care o măsură de reorganizare decisă de o autoritate publică prevede norme privind nulitatea, anularea sau inopozabilitatea actelor prejudiciabile masei creditorilor înainte de adoptarea măsurii, articolul 3 alineatul (2) nu se aplică în cazurile prevăzute la alineatul (1) din prezentul articol.</p>	Art. 211 alin. (2) Art. 211 alin. (3)	<p>Prevederile alin. (1) nu se aplică în privința regulilor legislației naționale privind nulitatea, anularea sau inopozabilitatea actelor frauduloase încheiate în dauna creditorilor în cazul în care beneficiarul unui asemenea act dovedește că actul, ca întreg, este guvernat de legea altui stat membru și că legea respectivă nu permite nicio modalitate de contestare a actului în speță.</p> <p>În cazul în care o măsură de reorganizare decisă de o autoritate judiciară prevede norme privind nulitatea, anularea sau inopozabilitatea actelor prejudiciabile masei creditorilor înainte de adoptarea măsurii, prevederile art. 204 alin. (2) și (3) nu se aplică în cazurile prevăzute la alin. (2).</p>
Art. 31	În cazul în care, printr-un act încheiat după adoptarea unei măsuri de reorganizare sau de deschidere a unei proceduri de lichidare, o instituție de credit dispune cu titlu oneros de:	Art. 229	În situația în care, după adoptarea măsurii de reorganizare sau după deschiderea procedurii falimentului, o S.S.I.F. înstrăinează cu titlu oneros un activ imobiliar, o navă și/sau o aeronavă supusă înscrierii într-un registru public sau

	Directiva 2001/24/CE privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit	Art.	Proiect de lege privind piețele de instrumente financiare
	<p>— un vas sau aeronavă supusă înregistrării într-un registru public;</p> <p>— instrumente sau drepturi privind astfel de instrumente, a căror existență sau al căror transfer presupune înregistrarea lor într-un registru, un cont sau un sistem de depozit centralizat deținute sau situate într-un stat membru,</p> <p>validitatea actului respectiv este reglementată de legea statului membru pe teritoriul căruia este situat bunul imobil sau sub autoritatea căruia este păstrat registrul, contul sau sistemul de depozite respectiv.</p>		<p>după caz, valori mobiliare și/sau titluri a căror existență sau transfer presupune introducerea într-un registru sau cont prevăzut de lege ori care sunt plasate într-un sistem central de depozite reglementat de legea unui stat membru, validitatea actului respectiv se află sub incidența legii statului membru pe al cărui teritoriu se află activul imobiliar sau sub a căruia autoritate se ține registrul/contul/sistemul respectiv.</p>
Art. 32	<p>Efectele măsurilor de reorganizare sau ale procedurilor de lichidare asupra unei cauze aflate pe rol cu privire la un bun sau un drept de care instituția de credit a fost lipsită sunt reglementate doar de legislația statului membru în care cauza se află pe rol.</p>	Art. 230	<p>Acțiunile aflate pe rolul instanțelor judecătorești, având ca obiect bunuri sau drepturi de care S.S.I.F. a fost privată sunt guvernate de legea statului membru în care se desfășoară procesul.</p>
Art. 33	<p>Toate persoanele care trebuie să primească sau să transmită informații în cadrul procedurilor de informare sau consultare prevăzute la articolele 4, 5, 8, 9, 11 și 19 sunt supuse secretului profesional, în conformitate cu normele și condițiile prevăzute la articolul 30 din Directiva 2000/12/CE, cu excepția autorităților judiciare cărora li se aplică dispozițiile de drept intern în vigoare.</p>	Art. 231	<p>Persoanele care trebuie să primească sau să transmită informații în legătură cu procedurile de informare ori de consultare prevăzute la art. 204 alin. (4), art. 205, art. 209, art. 210, art. 212 și art. 219 au obligația de a păstra secretul profesional potrivit prevederilor art. 249, cu excepția oricăror autorități judiciare cărora li se aplică prevederile naționale în vigoare.</p>
Art. 34 alin.(1)	<p>Statele membre pun în aplicare actele cu putere de lege și actele administrative necesare aducerii la îndeplinire a prezentei directive la 5 mai 2004. Statele membre informează de îndată Comisia cu privire la aceasta.</p> <p>Dispozițiile de drept intern adoptate în aplicarea prezentei directive se aplică numai măsurilor de reorganizare sau procedurilor de lichidare, adoptate sau deschise după data</p>		<p>Prezenta lege transpune următoarele directive ale Uniunii Europene:</p> <p>(...)</p> <p>2. Directiva 2001/24/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 4 aprilie 2001 privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE) seria L nr. 125 din 5 mai 2001;</p>

Art.	Directiva 2001/24/CE privind reorganizarea și lichidarea instituțiilor de credit	Art.	Proiect de lege privind piețele de instrumente financiare
	menționată în primul paragraf. Măsurile adoptate sau procedurile deschise înainte de data respectivă continuă să intre sub incidența legii aplicabile acestora în momentul adoptării sau deschiderii.		
Art. 34 alin.(2)	Atunci când statele membre adoptă aceste acte, acestea conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere la data publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.		
Art. 34 alin.(3)	Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre textele principalelor dispoziții de drept intern pe care le adoptă în domeniul reglementat de prezenta directivă.		
Art. 35	Prezenta directivă intră în vigoare în ziua publicării sale.		
Art. 36	Prezenta directivă se adresează statelor membre.		

Directiva 2014/65/UE	Proiect de lege privind piețele de instrumente financiare
ANEXA I LISTA SERVICIILOR, ACTIVITĂȚILOR ȘI INSTRUMENTELOR FINANCIARE	Anexa nr. 1 LISTA SERVICIILOR, ACTIVITĂȚILOR ȘI INSTRUMENTELOR FINANCIARE
SECȚIUNEA A Servicii și activități de investiții	SECȚIUNEA A Servicii și activități de investiții
1. Primirea și transmiterea de ordine privind unul sau mai multe instrumente financiare.	1. Primirea și transmiterea de ordine privind unul sau mai multe instrumente financiare;
2. Executarea ordinelor în contul clienților.	2. Executarea ordinelor în numele clienților;
3. Tranzacționarea pe cont propriu.	3. Tranzacționarea pe cont propriu;
4. Administrarea de portofolii.	4. Administrarea de portofolii;
5. Serviciile de consultanță de investiții.	5. Consultanță de investiții;
6. Subscrierea de instrumente financiare și/sau plasarea de instrumente financiare cu angajament ferm.	6. Subscrierea de instrumente financiare și/sau plasarea de instrumente financiare cu angajament ferm;
7. Plasarea de instrumente financiare fără angajament ferm.	7. Plasarea de instrumente financiare fără angajament ferm;
8. Operarea de MTF-uri.	8. Operarea unui SMT;
9. Operarea unui OTF.	9. Operarea unui SOT.
SECȚIUNEA B Servicii auxiliare	SECȚIUNEA B Servicii auxiliare
1. Păstrarea și administrarea instrumentelor financiare în contul clienților, inclusiv custodia și serviciile auxiliare, precum gestionarea fondurilor bănești/garanțiilor și excluzând furnizarea și administrarea conturilor de titluri de valoare la nivelul cel mai înalt („serviciu de administrare centralizată”) menționat în secțiunea A punctul 2 din anexa la Regulamentul (UE) nr. 909/2014.	1. Păstrarea și administrarea instrumentelor financiare în contul clienților, inclusiv custodia și serviciile auxiliare, precum gestionarea fondurilor bănești/garanțiilor și excluzând furnizarea și administrarea conturilor de titluri de valoare la nivelul cel mai înalt („serviciu de administrare centralizată”) prevăzut în Secțiunea A punctul 2 din anexa la Regulamentul (UE) nr. 909/2014;
2. Acordarea de credite sau împrumuturi unui investitor pentru a-i permite efectuarea unei tranzacții cu unul sau mai multe instrumente financiare, tranzacție în care este implicată firma care acordă creditul sau împrumutul.	2. Acordarea de credite sau împrumuturi unui investitor pentru a-i permite efectuarea unei tranzacții cu unul sau mai multe instrumente financiare, tranzacție în care este implicată firma care acordă creditul sau împrumutul;
3. Serviciile de consultanță furnizate întreprinderilor în ceea ce privește structura capitalului, strategia industrială și aspectele conexe; consultanța și	3. Consultanța furnizată întreprinderilor în ceea ce privește structura capitalului, strategia industrială și aspectele conexe; consultanță și servicii

Serviciile în materie de fuziuni și de achiziție de întreprinderi.	materie de fuziuni și de achiziție de întreprinderi;
Serviciile de schimb valutar în cazul în care aceste servicii sunt legate de furnizarea serviciilor de investiții.	4. Serviciile de schimb valutar în cazul în care aceste servicii sunt legate de furnizarea serviciilor de investiții;
5. Cercetarea în domeniul investițiilor și analiza financiară sau orice altă formă de recomandare generală privind tranzacțiile cu instrumente financiare.	5. Cercetarea în domeniul investițiilor și analiza financiară sau orice altă formă de recomandare generală privind tranzacțiile cu instrumente financiare
6. Serviciile legate de subscriere.	6. Serviciile legate de subscriere;
7. Serviciile și activitățile de investiții, precum și serviciile auxiliare de tipul inclus în secțiunea A sau B din anexa I privind activele suport ale instrumentelor derivate incluse în secțiunea C punctele 5, 6, 7 și 10, în cazul în care acestea sunt legate de furnizarea serviciilor de investiții sau a serviciilor auxiliare.	7. Serviciile și activitățile de investiții, precum și serviciile auxiliare de tipul inclus în prezenta secțiune sau în secțiunea A privind activele suport ale instrumentelor derivate incluse în secțiunea C, pct. 5, 6, 7 și 10, în cazul în care acestea sunt legate de furnizarea serviciilor de investiții sau a serviciilor auxiliare.
SECȚIUNEA C Instrumente financiare	SECȚIUNEA C Instrumente financiare
1. Valorile mobiliare.	1. Valori mobiliare;
2. Instrumentele pieței monetare.	2. Instrumente ale pieței monetare;
3. Unități ale organismelor de plasament colectiv.	3. Unități ale organismelor de plasament colectiv;
4. Contractele de opțiuni, contractele futures, contractele swap, contractele forward pe rate și orice alte contracte derivate referitoare la titluri de valoare, monede, rate ale dobânzii sau ale randamentului, certificate de emisii sau alte instrumente derivate, indici financiari sau măsuri financiare care pot fi decontate prin livrare fizică sau în numerar.	4. Contractele de opțiuni, contractele futures, contractele swap, contractele forward pe rate și orice alte contracte derivate referitoare la titluri de valoare, valute, rate ale dobânzii sau ale rentabilității, certificate de emisii sau alte instrumente derivate, indici financiari sau indicatori financiari care pot fi decontate prin livrare fizică sau în fonduri bănești;
5. Contractele de opțiuni, contractele futures, contractele swap, contractele forward și orice alte contracte derivate referitoare la mărfuri care trebuie decontate în numerar sau pot fi decontate în numerar la cererea uneia dintre părți, altfel decât în caz de încălcare a obligațiilor sau de alt incident care conduce la reziliere;	5. Contractele de opțiuni, contractele futures, contractele swap, contractele forward și orice alte contracte derivate referitoare la mărfuri care trebuie decontate în fonduri bănești sau pot fi decontate în fonduri bănești la cererea uneia dintre părți, altfel decât în caz de încălcare a obligațiilor sau de alt incident care conduce la reziliere;
6. Contractele de opțiuni, contractele futures, contractele swap, contractele forward și orice alt contract derivat referitor la mărfuri care poate fi decontat prin livrare fizică, cu condiția să fie tranzacționat pe o piață reglementată, pe un MTF sau un OTF, cu excepția produselor energetice angro tranzacționate pe un OTF care trebuie decontate prin livrare fizică.	6. Contractele de opțiuni, contractele futures, contractele swap, contractele forward și orice alt contract derivat referitor la mărfuri care poate fi decontat prin livrare fizică, cu condiția să fie tranzacționat pe o piață reglementată, pe un SMT sau un SOT, cu excepția produselor energetice angro tranzacționate pe un SOT care trebuie decontate prin livrare fizică;
7. Contractele de opțiuni, contractele futures, contractele swap, contractele forward și orice alte contracte derivate referitoare la mărfuri care pot fi	7. Contractele de opțiuni, contractele futures, contractele swap, contractele forward și orice alte contracte derivate referitoare la mărfuri care pot fi

decontate prin livrare fizică, care nu au fost menționate în alt mod la punctul 6 din prezenta secțiune și neavând scopuri comerciale, care prezintă caracteristicile altor instrumente financiare derivate.	decontate prin livrare fizică, care nu au fost menționate în alt mod la punctul 6 din prezenta secțiune și neavând scopuri comerciale, care prezintă caracteristicile altor instrumente financiare derivate;
8. Instrumentele derivate care servesc la transferul riscului de credit.	8. Instrumentele derivate care servesc la transferul riscului de credit;
9. Contractele financiare pentru diferențe (<i>financial contracts for differences</i>).	9. Contractele financiare pentru diferențe;
10. Contractele de opțiuni, contractele futures, contractele swap, contractele forward pe rate și orice alt contract derivat referitor la variabile climatice, la taxe de navlu sau la rate ale inflației sau alte statistici economice oficiale care trebuie decontat în numerar sau poate fi decontat în numerar la cererea uneia dintre părți, altfel decât în caz de încălcare a obligațiilor sau de alt incident care conduce la reziliere, precum și orice alt contract derivat privind active, drepturi, obligații, indici și măsuri care nu a fost menționat în alt mod în prezenta secțiune, care prezintă caracteristicile altor instrumente financiare derivate ținând seama dacă, în special, este tranzacționat pe o piață reglementată, un OTF sau un MTF.	10. Contractele de opțiuni, contractele futures, contractele swap, contractele forward pe rate și orice alte contracte derivate referitoare la variabile climatice, la taxe de navlu sau la rate ale inflației sau alte statistici economice oficiale care trebuie decontate în fonduri bănești sau pot fi decontate în fonduri bănești la cererea uneia dintre părți, altfel decât în caz de încălcare a obligațiilor sau de alt incident care conduce la reziliere, precum și orice alte contracte derivate privind active, drepturi, obligații, indici și indicatori care nu au fost menționate în alt mod în prezenta secțiune, care prezintă caracteristicile altor instrumente financiare derivate ținând seama dacă, în special, sunt tranzacționate pe o piață reglementată, un SOT sau un SMT;
11. Certificatele de emisii care constau în orice unități recunoscute ca fiind conforme cu cerințele Directivei 2003/87/CE (sistemul de comercializare a certificatelor de emisii).	11. Certificatele de emisii care constau în orice unități recunoscute ca fiind conforme cu cerințele Hotărârii Guvernului nr. 780/2006 și ale O.U.G nr. 115/2011.
SECTIUNEA D Lista serviciilor de raportare a datelor	SECTIUNEA D Lista serviciilor de raportare a datelor
1. Exploatarea unui APA.	1. Administrarea unui APA;
2. Exploatarea unui CTP.	2. Administrarea unui CTP;
3. Exploatarea unui ARM.	3. Administrarea unui ARM.
<i>ANEXA II</i> „CLIENȚI PROFESIONALI” ÎN SENSUL PREZENTEI DIRECTIVE	Anexa nr. 2 „CLIENȚI PROFESIONALI” ÎN SENSUL PREZENTEI LEGI
Un client profesional este un client care are experiența, cunoștințele și competența necesare pentru a lua propriile decizii de investiții și a evalua corect riscurile implicate. Pentru a fi considerat client profesional, clientul trebuie să îndeplinească următoarele criterii:	Art. 1 - Un client profesional este un client care are experiența, cunoștințele și competența necesare pentru a lua propriile decizii de investiții și a evalua corect riscurile implicate. Pentru a fi considerat client profesional, clientul trebuie să îndeplinească următoarele criterii:
I. CATEGORII DE CLIENȚI CONSIDERAȚI CLIENȚI PROFESIONALI	Secțiunea A Categorii de clienți considerați clienți profesionali

<p>considerați ca profesioniști pentru toate serviciile și activitățile de investiții și instrumentele financiare în sensul prezentei directive:</p>	<p>Art. 2 – (1) Următoarele categorii de clienți sunt considerați profesioniști pentru toate serviciile și activitățile de investiții și instrumentele financiare în sensul prezentei legi:</p>
<p>1. Entitățile care trebuie autorizate sau reglementate pentru a opera pe piețele financiare. Lista următoare trebuie să fie interpretată ca incluzând toate entitățile autorizate care exercită activități caracteristice entităților menționate: entități autorizate de un stat membru în temeiul unei directive, entități autorizate sau reglementate de un stat membru fără raportare la o directivă și entități autorizate sau reglementate de o țară terță:</p>	<p>1. Entitățile care trebuie autorizate sau reglementate pentru a opera pe piețele financiare. Lista următoare include toate entitățile autorizate care desfășoară activități caracteristice entităților menționate: entități autorizate în România sau într-un stat membru în temeiul unei directive, entități autorizate sau reglementate în România sau într-un stat membru fără raportare la o directivă și entități autorizate sau reglementate de o țară terță:</p>
(a) instituții de credit;	a) instituții de credit;
(b) firme de investiții;	b) firme de investiții și S.S.I.F.;
(c) alte instituții financiare autorizate sau reglementate;	c) alte instituții financiare autorizate sau reglementate;
(d) întreprinderi de asigurări;	d) societăți de asigurare;
(e) organisme de plasament colectiv și societățile care le administrează;	e) organisme de plasament colectiv și societățile de administrare ale acestora;
(f) fonduri de pensii și societățile care le administrează;	f) fonduri de pensii și societățile de administrare ale acestora;
(g) entități care efectuează tranzacții cu mărfuri și instrumente derivate pe acestea;	g) entități care efectuează tranzacții cu mărfuri și instrumente derivate pe acestea;
(h) societăți locale;	h) traderi;
(i) alți investitori instituționali;	i) alți investitori instituționali.
2. Marile întreprinderi care întrunesc două din următoarele criterii, la nivel individual:	2. Marile întreprinderi care întrunesc două dintre următoarele criterii, la nivel individual:
<p>— totalul bilanțului: 20 000 000 EUR;</p> <p>— cifra de afaceri netă: 40 000 000 EUR;</p> <p>— capitaluri proprii: 2 000 000 EUR.</p>	<p>a) totalul bilanțului: 20.000.000 EUR;</p> <p>b) cifra de afaceri netă: 40.000.000 EUR;</p> <p>c) fonduri proprii: 2.000.000 EUR.</p>
3. Guvernele naționale și regionale, inclusiv organismele publice care gestionează datoria publică la nivel național sau regional, băncile centrale, instituțiile internaționale și supranaționale, precum Banca Mondială, FMI, BCE, BEI și alte organizații internaționale similare.	3. Guvernele naționale și regionale, inclusiv organismele publice care gestionează datoria publică la nivel național sau regional, băncile centrale, instituțiile internaționale și supranaționale, precum Banca Mondială, Fondul Monetar Internațional, Banca Centrală Europeană, Banca Europeană de Investiții și alte organizații internaționale similare.

<p>4. Alți investitori instituționali a căror activitate principală constă în investiții în instrumente financiare, inclusiv entitățile care se ocupă cu securitizarea activelor sau alte operațiuni de finanțare.</p>	<p>4. Alți investitori instituționali a căror activitate principală constă în investiții în instrumente financiare, inclusiv entitățile care se ocupă cu securitizarea activelor sau alte operațiuni de finanțare.</p>
<p>Entitățile menționate anterior sunt considerate clienți profesionali. Cu toate acestea, acestea trebuie să poată solicita tratamentul rezervat clienților neprofesionali, iar firmele de investiții pot accepta să le acorde un nivel de protecție mai ridicat. În cazul în care clientul unei firme de investiții este o întreprindere menționată mai sus, firma de investiții trebuie să îl informeze, înainte de a-i furniza vreun serviciu, că este considerat, pe baza informațiilor de care dispune, client profesional și că va fi tratat ca atare, în afara cazurilor în care firma de investiții și clientul convin altfel. De asemenea, firma de investiții trebuie să informeze clientul că acesta poate solicita o modificare a termenilor acordului, pentru a beneficia de o mai mare protecție.</p>	<p>(2) Entitățile prevăzute la alin. (1) sunt considerate clienți profesionali. Acestea pot solicita să nu fie tratate drept clienți profesionali, iar S.S.I.F. pot accepta să le acorde un nivel de protecție mai ridicat.</p> <p>(3) În cazul în care clientul unei S.S.I.F. este o entitate prevăzută la alin. (1), S.S.I.F. îl informează, înainte de a-i furniza vreun serviciu, că este considerat, pe baza informațiilor de care dispune, client profesional și că va fi tratat ca atare, în afara cazurilor în care S.S.I.F. și clientul convin altfel. De asemenea, S.S.I.F. informează clientul că acesta poate solicita o modificare a termenilor acordului, pentru a beneficia de un nivel mai ridicat de protecție.</p>
<p>Clientului considerat ca profesional îi revine responsabilitatea de a solicita această protecție mai ridicată în cazul în care estimează că nu este în măsură să evalueze sau să gestioneze corect riscurile implicate.</p> <p>Acest nivel mai ridicat de protecție este acordat în cazul în care un client considerat profesional încheie în scris, cu firma de investiții, un acord care prevede că nu trebuie să fie tratat ca și client profesional în sensul normelor de conduită profesională aplicabile. Acest acord ar trebui să specifice serviciile sau tranzacțiile sau tipurile de produse sau de tranzacții cărora li se aplică.</p>	<p>(4) Clientului considerat ca profesional îi revine responsabilitatea de a solicita acordarea unui nivel mai ridicat de protecție în cazul în care estimează că nu este în măsură să evalueze sau să gestioneze corect riscurile implicate.</p> <p>(5) Nivelul mai ridicat de protecție prevăzut la alin. (4) este acordat în cazul în care un client considerat profesional încheie în scris, cu S.S.I.F., un acord care prevede că nu trebuie să fie tratat în calitate de client profesional în sensul normelor de conduită profesională aplicabile. Acest acord specifică serviciile sau tranzacțiile sau tipurile de produse sau de tranzacții cărora li se aplică.</p>
<p>II. CLIENȚI CARE POT FI CONSIDERAȚI PROFESIONALI LA CEREREA LOR</p>	<p style="text-align: center;">Secțiunea B Clienți care pot fi considerați profesionali la cerere</p>
<p>II.1. Criterii de identificare</p> <p>Alți clienți decât cei menționați în secțiunea I, inclusiv organismele din sectorul public, autoritățile publice locale, municipalitățile și investitorii obișnuiți privați, pot fi, de asemenea, autorizați să renunțe la o parte din protecția conferită de normele de conduită profesională.</p>	<p>Art. 3 - Criterii de identificare</p> <p>(1) Clienții, alții decât cei prevăzuți în secțiunea A, inclusiv organismele din sectorul public, autoritățile publice locale, municipalitățile și investitorii obișnuiți privați, pot, de asemenea, să renunțe la o parte din protecția conferită de normele de conduită profesională.</p>
<p>Prin urmare, firmele de investiții ar trebui să fie autorizate să trateze oricare dintre acești clienți drept client profesional, cu condiția respectării criteriilor</p>	<p>(2) S.S.I.F. pot trata oricare dintre clienții prevăzuți la alin. (1) drept client profesional, cu condiția respectării criteriilor relevante și procedurii</p>

<p>procedurii prezentate în continuare. Cu toate acestea, nu trebuie presupusă că acești clienți posedă cunoștințe și o experiență de piață comparabile cu cele ale clienților menționați în secțiunea I.</p>	<p>prezentate în continuare. Cu toate acestea, se consideră că acești clienți nu posedă cunoștințe și experiență de piață comparabile cu cele ale clienților menționați în secțiunea A.</p>
<p>Această renunțare la protecția permisă de normele standard de conduită profesională nu este considerată valabilă decât cu condiția ca o evaluare adecvată, efectuată de firma de investiții, a competenței, experienței și cunoștințelor clientului să ofere o garanție rezonabilă, în lumina naturii tranzacțiilor sau serviciilor avute în vedere, că acesta este în măsură să ia decizii de investiții și să înțeleagă riscurile la care poate fi expus.</p>	<p>(3) Renunțarea la protecția permisă de normele standard de conduită profesională este considerată valabilă numai cu condiția ca o evaluare adecvată, efectuată de S.S.I.F., a competenței, experienței și cunoștințelor clientului să ofere o garanție rezonabilă, în lumina naturii tranzacțiilor sau serviciilor avute în vedere, că acesta este în măsură să ia decizii de investiții și să înțeleagă riscurile la care poate fi expus.</p>
<p>Criteriile de aptitudine aplicate administratorilor și directorilor entităților autorizate în temeiul directivelor din domeniul financiar pot fi considerate ca un exemplu de evaluare a competenței și a cunoștințelor clientului. În cazul unei entități mici, evaluarea respectivă se referă la persoana autorizată să efectueze tranzacții în numele acesteia.</p>	<p>(4) Criteriile de aptitudine aplicate administratorilor și directorilor entităților autorizate în temeiul directivelor din domeniul financiar pot fi considerate unul dintre mijloacele de evaluare a competenței și a cunoștințelor clientului. În cazul unei entități mici, evaluarea respectivă se referă la persoana autorizată să efectueze tranzacții în numele acesteia.</p>
<p>În cadrul acestei evaluări, trebuie să fie reunite cel puțin două din următoarele criterii:</p>	<p>(5) În cadrul acestei evaluări, trebuie să fie îndeplinite cel puțin două dintre următoarele criterii:</p>
<p>— clientul a efectuat în medie 10 tranzacții de o mărime semnificativă pe trimestru în ultimele 4 trimestre anterioare pe piața respectivă;</p> <p>— valoarea portofoliului de instrumente financiare al clientului, definit ca fiind compus din depozite bancare și instrumente financiare, depășește 500 000 EUR;</p> <p>— clientul activează de cel puțin un an sau a activat timp de cel puțin un an în sectorul financiar într-o poziție de profesionist care necesită o cunoaștere a tranzacțiilor sau a serviciilor în cauză.</p>	<p>a) clientul a efectuat în medie 10 tranzacții de o mărime semnificativă pe trimestru în ultimele 4 trimestre anterioare pe piața respectivă;</p> <p>b) valoarea portofoliului de instrumente financiare al clientului, definit ca fiind compus din depozite bancare și instrumente financiare, depășește 500 000 EUR;</p> <p>c) clientul activează de cel puțin un an sau a activat timp de cel puțin un an în sectorul financiar într-o poziție profesională care necesită o cunoaștere a tranzacțiilor sau a serviciilor în cauză.</p>
<p>Statele membre pot adopta criterii specifice pentru evaluarea competenței și a cunoștințelor municipalităților și autorităților publice locale care solicită să fie considerate clienți profesionali. Aceste criterii pot fi alternative sau suplimentare la cele enumerate la al cincilea paragraf.</p>	<p>(6) A.S.F. poate emite reglementări privind adoptarea unor criterii specifice pentru evaluarea competenței și a cunoștințelor municipalităților și autorităților publice locale care solicită să fie considerate clienți profesionali.</p>
<p>II.2. Procedură</p>	<p>Art. 4. - Procedura prin care clienții pot fi tratați drept clienți profesionali, la cerere</p>

<p>Clienții respectivi pot renunța la protecția acordată de normele de conduită numai în conformitate cu procedura următoare:</p>	<p>(1) Clienții prevăzuți la art. 3 pot renunța la protecția acordată de normele de conduită, cu condiția respectării următoarei proceduri:</p>
<p>— clientul notifică în scris firmei de investiții dorința sa de a fi considerat client profesional, fie în general, fie pentru un anumit serviciu de investiții sau o anumită tranzacție, fie pentru un tip de tranzacții sau de produse;</p> <p>— firma de investiții precizează clar și în scris protecțiile și drepturile legate de compensarea investitorilor pe care clientul riscă să le piardă;</p> <p>— clientul declară în scris, într-un document separat de contract, că este conștient de consecințele renunțării sale la protecțiile menționate anterior.</p>	<p>a) clientul notifică în scris S.S.I.F. dorința sa de a fi considerat client profesional, fie în general, fie pentru un anumit serviciu de investiții sau o anumită tranzacție, fie pentru un tip de tranzacții sau de produse;</p> <p>b) S.S.I.F. precizează clar și în scris protecțiile și drepturile legate de compensarea investitorilor pe care clientul riscă să le piardă;</p> <p>c) clientul declară în scris, într-un document separat de contract, că este conștient de consecințele renunțării la protecțiile menționate anterior.</p>
<p>Înainte de a decide acceptarea acestei renunțări, firmele de investiții trebuie să ia obligatoriu toate măsurile rezonabile pentru a se asigura că clientul care dorește să fie tratat ca un client profesional îndeplinește cerințele aplicabile enunțate în secțiunea II.1.</p>	<p>(2) Înainte de a decide acceptarea solicitării de renunțare prevăzute la alin. (1), S.S.I.F. adoptă toate măsurile rezonabile pentru a se asigura că clientul care dorește să fie tratat drept client profesional îndeplinește cerințele aplicabile prevăzute la art. 3.</p>
<p>În ceea ce privește clienții deja clasificați ca profesioniști conform unor criterii și proceduri similare celor prevăzute anterior, relațiile lor cu firmele de investiții nu sunt, cu toate acestea, afectate de eventualele norme noi adoptate în conformitate cu prezenta anexă.</p>	<p>(3) Relațiile clienților deja clasificați ca profesioniști conform unor criterii și proceduri similare celor prevăzute anterior cu S.S.I.F. nu sunt, cu toate acestea, afectate de eventualele norme noi, adoptate în conformitate cu prezenta anexă.</p>
<p>Societățile trebuie să pună în aplicare politici și proceduri interne adecvate, consemnate în scris, care să permită clasificarea clienților. Clienților profesioniști le revine responsabilitatea de a informa firma de investiții în legătură cu orice modificare ce le poate afecta clasificarea. Dacă firma de investiții constată că un client nu mai îndeplinește condițiile inițiale, pe baza cărora era considerat client profesional, firma de investiții ia măsurile adecvate.</p>	<p>(4) S.S.I.F. pun în aplicare politici și proceduri interne adecvate, consemnate în scris, care să permită clasificarea clienților.</p> <p>(5) Clienților profesioniști le revine responsabilitatea de a informa S.S.I.F. în legătură cu orice modificare ce le poate afecta clasificarea.</p> <p>(6) În situația în care S.S.I.F. constată că un client nu mai îndeplinește condițiile inițiale, pe baza cărora era considerat client profesional, S.S.I.F. ia măsurile adecvate în această situație.</p>

